

## Jag har skyddad identitet (del 2)

Det kallas heder - det som det refereras till vid rättfärdigandet av en kränkande och ibland livsavgörande handling. Ett kraftfullt begrepp som berövar (främst) kvinnor (men ibland även män) på deras fri- och rättigheter. Ett ord som begränsar deras individualitet och sexualitet, deras tankeverksamhet men framförallt deras mänskliga rättighet att själva få bestämma över sitt eget liv.

Det kallas heder - det som sitter mellan benen och som många gånger används som ett kontrollverktyg, ett sätt att bemästra någon annans fullständiga liv, ett redskap för maktlösa och giriga män (men ibland även kvinnor) som är för rädda och för svaga för att tänka själva, ifrågasätta och analysera vad det egentligen är de så högt värderar. Att, med alla medel nödvändiga, upprätta hedern handlar om att rädda ansiktet utåt, att maskera det som anses vara dåligt och som direkt och indirekt bryter mot regler och tradition, likt seder och religion.

Det kallas heder - det som är ingrott i kulturen och som livnär sig på människors rädsla att sticka ut, människors fruktan att stå upp för sig själva och människors svaghet för att våga säga nej. Det går ut på att begränsa dem, tvinga dem att lyda, minimera deras fria vilja så att ingen ska få möjligheten att vara annorlunda. Det handlar om makt och kontroll, ett skoningslöst system som bara växer i takt med den kollektiva massans brist på mod. Som individ ska man bara rätta sig in i ledet, acceptera och aldrig ifrågasätta. Det är livets lott som man fick, ofrivilligt, och aldrig fick chansen att välja bort.

Jag vägrade lägga mig platt och vara som alla andra, såsom jag förväntades göra, utan har nu kämpat ett helt liv för sådant som många andra har tagit för givet...

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fröken svår med Poeter.se id #33309 innehar upphovsrätten